

AUTE 2000-10 DE 17 D'ABRIL DE 2000

**EXECUCIÓ D'ACTES ADMINISTRATIUS. INFRACCIONS
ADMINISTRATIVES. Prescripció de la infracció i de la sanció. TRÀNSIT.
COMUNS. Andorra la Vella.**

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- L'Hble. Comú d'Andorra la Vella va adreçar a la Secció Administrativa de la Batllia l'expedient corresponent a diverses sancions en matèria de trànsit que havien estat imposades al Sr. BSF, per a la seva execució forçosa, atès que l'interessat no havia satisfet de forma voluntària l'import de dites sancions, per un total de 233.500 pessetes.

2.- El Tribunal *a quo*, mitjançant aute de 28 d'octubre de 1999, va declarar prescrites les sancions incloses en l'expedient, per aplicació retroactiva de l'article 211.2.7 de la Llei del Codi de la circulació de 10 de juny de 1999, que fixa en sis mesos el termini de prescripció de les infraccions lleus i greus.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, en data 10 de novembre de 1999 el Comú va formular incident d'execució a l'empara de l'article 110 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, en que sol·licita la revocació de l'aute esmentat, en no haver transcorregut el termini de prescripció de tres anys que determina l'article 7 de la Llei general de les finances públiques.

4.- Es va donar trasllat de l'escrit inicial de l'expedient a la part adversa, a fi de que pogués contestar-lo en el termini de vuit dies, que va transcórrer sense que l'interessat formulés al·legacions de cap mena.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Tal com ja va declarar aquesta Sala en l'Aute núm. 13-99, de 20 d'octubre de 1999, l'import de les sancions pecuniàries que imposa l'Administració als particulars constitueix un dret econòmic de les finances públiques, segons l'article 5.g) de la Llei de 19 de desembre de 1996, de manera que, llevat del que estableixi una llei especial, prescriu als tres anys el dret d'exigir el seu pagament, d'acord amb l'article 7.1.b) de la pròpia llei. Aquests preceptes resulten igualment aplicables a les sancions imposades per les Administracions comunals, en els termes de les disposicions addicional 2^a i transitòria 1^a de la llei.

Segon.- Com també s'afirmava en l'aute abans esmentat, cal distingir entre la prescripció de la facultat d'imposar sancions pecuniàries (prescripció de la infracció) i la del dret a exigir el pagament de la sanció o deute ja imposat (prescripció de la sanció). La primera es computa des del dia en que es comet la infracció (article 7.1.c de la Llei

general de finances públiques) i es pot fer valer fins el moment en que guanya fermesa la resolució sancionadora, mentre que el termini de la segona comença a comptar des de la data en que la resolució sancionadora es notifica a l'interessat (article 7.1.b de la mateixa llei) i opera durant el període d'execució voluntària o forçosa de la sanció.

Tercer.- En l'aute de 20 d'octubre de 1999 no es va fer esment de la Llei del Codi de la circulació de 10 de juny del mateix any, atès que no era aplicable als fets que en aquella ocasió s'examinaven, ja que el deute s'havia satisfet amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquella llei. Ara bé, el seu article 211.2.7, en que es basa la resolució de la Batllia ara impugnada, es refereix només a la prescripció de la infracció, ja que parla exclusivament de "l'acció administrativa per perseguir les infraccions determinades en aquest Codi", i no a la segona de les modalitats abans examinades, és a dir, a la prescripció de les sancions ja imposades, el termini de la qual continua essent de tres anys, per aplicació de l'article 7.1.b) de la Llei general de les finances públiques.

Quart.- En el cas que ara s'examina, la resolució sancionadora fou notificada a l'interessat el 24 de març de 1998, i aquest la va consentir en no interposar recurs de cap classe. A partir d'aquest moment s'inicià el còmput del termini de prescripció de la sanció de 3 anys, que òbviament no havia transcorregut quan el Comú va sol·licitar a la Batllia la seva execució forçosa i quan aquesta va dictar la resolució que ara s'impugna. En conseqüència, s'ha d'estimar íntegrament l'incident d'execució formulat per l'Administració comunal.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Estimar la demanda incidental formulada per l'Hble. Comú d'Andorra la Vella i, en conseqüència, revocar i deixar sense efecte l'aute de 28 d'octubre de 1999 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es retornaran les actuacions per a que prossegueixi l'incident d'execució instat per la part agent.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.